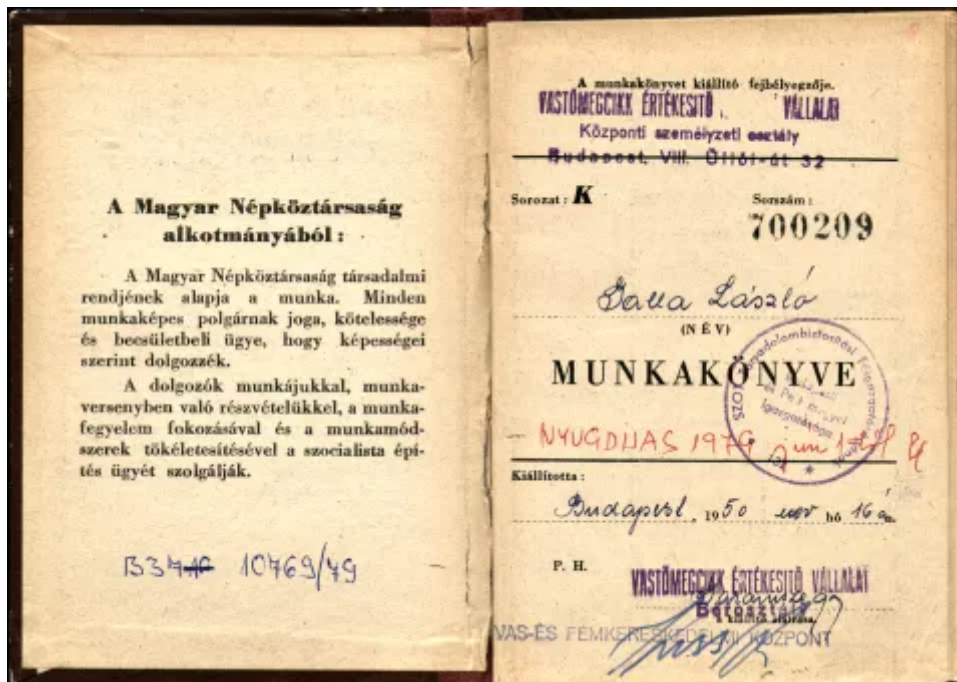

Galla László Munkakönyve

Ez a munkakönyvem. 1950-ben állították ki, Budapesten. A háború után kerültem föl Pestre, ügynöki megbízást kaptam -- nem fizetést --, különböző lapokat kellett terjesztenem kijelölt helyeken Budapesten meg Fejér megyében, ahol is a Hüvelyk Matyi című gyereklapot, az Anyag- és Árhivatalnak a hivatalos közlönyét meg még néhány ilyen lapot kellett terjesztenem. Jártam a vidéket vonattal. Jutalékban dolgoztam. Keserves munka volt. Ebből éltem hónapokig, és azt néztem, hogy tudok tőle minél hamarabb megszabadulni. Ez egy másik államosítás révén, amikor is a vas-nagykereskedelmet államosították [lásd: államosítás Magyarországon], sikerült. Amikor a vas-nagykereskedelmet államosították [lásd: államosítás Magyarországon], sikerült. Volt egy ismerősöm, egy szentesi malomtulajdonosnak a fia volt. Ez a fiú a brünni egyetemen végzett mérnökként. Magyarországon a numerus clausus miatt nem vették fel annak idején. És a baloldali elkötelezettsége révén, amikor az államosítások történtek, rögtön magas beosztást kapott, a VASÉRT [Vasértékesítő] néven alakult nagykereskedelmi vállalatnak a vezérigazgatója lett. Én elmentem ehhez a vállalathoz a személyzeti osztályra, és jelentkeztem, hogy ez az én szakképzettségem, és sokéves gyakorlatom van, szeretnék ott dolgozni. Két lábbal rúgtak ki. Ezután elmentem ehhez az úrhoz, aki rögtön intézkedett, és fölvettek a céghez - 1947-ben történt az én oda való felvételem. Amennyire nem szerettem a kiskereskedést, annyira szerettem az országos vaskereskedelmi ügyekkel foglalkozni. Cégvezetői rangom lett, az árubeszerzés feladatai hárultak rám. 1948 tavaszán pedig az egyik államosított vas-nagykereskedelmi cég vezetői posztjára kerültem. 1952-ben az utcán véletlenül találkoztam az Országos Tervhivatal egy akkor szerveződő főosztályának a vezetőjével, akinek a felesége volt szentesi és a szüleim jó barátságban voltak a szüleivel. Egy szó mint száz, az esküvőjükön is ott voltam annak idején. És az utcán találkoztunk, Kérdezték, hogy mit csinálunk, kiderült, hogy ő mi, és hogy szüksége volna olyanfajta emberre mint én. Akkor már két éve a közgazdaság-tudományi egyetem esti tagozatán - mert hiszen dolgoztam közben - második vagy harmadik évben jártam, ami neki szintén nagyon tetszett, úgyhogy akkor az Országos Tervhivatalba kerültem 1953 elején és 1968-ig voltam ott. Az Országos Tervhivatal országos szinten a népgazdasági tervek kidolgozásával foglalkozott, és ezek részleteivel és a vállalatok irányításával foglalkoztak a szakmai minisztériumok. Az ismerősöm a

beruházási főosztálynak volt a vezetője, és én erre a főosztályra kerültem.